

Sygn. akt IV CSK 279/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa K. P.
przeciwko M. P.
o ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w O.
z dnia 25 listopada 2015 r., sygn. akt VI RCa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powódki od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie o ustanowienie rozdzielności majątkowej, podnieść należy, co następuje :

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca oparła na istnieniu istotnego zagadnienia prawnego, oraz że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także, na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Skarżąca wskazała na istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do kwestii, czy istnieniu istotnego zagadnienia prawnego - czy zaskarżenie wyroku rozwodowego w części dotyczącej orzeczenia o wykonywaniu władzy rodzicielskiej nad małoletnimi odnosi skutek równoważny zaskarżenia w całości i nie dopuszcza do uprawomocnienia się do takiego wyroku. Tymczasem zasada integralności wyroku sądowego w postępowaniu o rozwód nie budzi wątpliwości w utrwalonym orzecznictwie (uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5.I.1953 r. C. 688/51 - OSN 1954, poz. 26, wydaną pod rządem prawa rodzinnego z 1950 r., wytyczne Sądu Najwyższego z dnia 18.III.1968 r. III CZP 79/66 - OSNCP 1968, poz. 7

oraz uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 12.X.1970 r. III CZP 6/70 - OSNCP 1971, poz. 117).

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08). Skarżąca nie wykazała także, że skarga jest oczywiście uzasadniona ze względu na brak wskazania kwalifikowanego naruszenia prawa widocznego bez pogłębionej analizy.

W tej sytuacji uznać należy, że skarżąca nie wykazała istnienia powołanych w skardze kasacyjnej przesłanek, uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania, stąd na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.